

Trots scheurt Robin van de Poll in zijn opgeknapte Wolga door de straten van Minsk. Particuliere foto

Een nachtmerrie van 48 uur

Heemstedenaar koopt zeldzame Russische Wolga

door Hein Flach

HEEMSTEDEN - De wagen lijkt een beetje op een Volvo Amazone, maar hij is groter, robuuster. Robin van de Poll uit Heemstede is sinds kort de trotse eigenaar van een Russische Wolga. Hij kocht de zeldzaamheid, gebouwd in 1969, in een gehucht bij miljoenenstad Minsk, voor een bedrag van 500 dollar. „Een uniek exemplaar. Er zullen er in Nederland misschien een paar van rondrijden, dan heb je het wel gehad.”

Robin Van de Poll, 45 jaar, heeft een adviesbureau voor internationale projecten, gericht op oost-Europa. Hij zit sinds '95 in Rusland. Het kantoor is gevestigd in Minsk, Wit-Rusland. Hij heeft altijd al 'iets gek's' willen hebben, vertelt hij, maar tot dusverre kwam het er niet van. „In Egypte zag ik een mooie oude Amerikaan, maar de wet daar verbiedt uitvoer van auto's.”

In Rusland echter raakte Robin behoorlijk onder de indruk van het vijftiger-jaren model Wolga dat daar nog, zij het spaarzaam, rond rijdt. „In een stad als Minsk, anderhalf miljoen inwoners, kom je ze hooguit een keer per dag tegen.” Hij informeerde. Het bleek dat 'een vader van een vriendin van

een employé van ons bedrijf' er toevallig een had. Een crèmegeel exemplaar, dat al jaren ongebruikt in een schuur stond. „De Wolga is eigendom geweest van de directeur van het energiebedrijf van Minsk.”

De koop van de 'Volga GAZ M-21' werd september 2001 gesloten. Robin besloot de wagen ook in Rusland te laten opknappen. Via internet kwam de Heemstedenaar in contact met ene Oleg, voorzitter van de Wolga Club Minsk. „Oleg heeft de motor gereviseerd, de stoelen bekleed, en de wagen gespoten.” Als kleurcombinatie koos Robin wijnrood met een ivoor-beige dak.

Maar hoe de wagen in Nederland te krijgen? Robin achtte vervoer per veerboot, of zelf het hele stuk rijden, te risicovol. Hij schakelde een Russische autohandelaar in, die veel in Duitsland zaken doet. De Wolga zou per trailer worden vervoerd.

Dat vergde nogal wat voorbereidingen. „Drie keer heb ik bij de Russen en de Duitsers gecheckt of de transportpapieren in orde waren. Maar ik maakte een grote fout. De wagen moest ook door Polen. De Wit-Russen zeiden dat ik aan de grens tien procent van het aankoopbedrag moest betalen als borg. Ik zou de borg dan aan de andere kant

weer terugkrijgen.”

Een nachtmerrie van 48 uur volgde. Een avontuur zonder slaap, waarbij Robin uren en uren aan de Poolse grenzen heeft gestaan om te onderhandelen over transportpapieren, borgsommen (tot 5000 euro!), koersverlies, stempels. Al zijn geduld en capaciteiten moest hij in de strijd werpen om de Poolse bureaucratie te weerstaan.

Het lukte uiteindelijk. Eenmaal in Duitsland werd hij in de buurt van Hannover nog aangesproken door een Duitse vrachtwagenchauffeur van Russische afkomst. „Die zag mijn Wolga en bood blind vijfduizend euro. Dat heb ik natuurlijk niet gedaan.”

De wagen staat, ondanks de gestaag neer-dwarende regen, te glimmen voor het huis aan het Richard Holplein. Robin optend de achterklep. Hij toont de originele gereedschapset, een slijner, en een peilstokje om te zien hoeveel benzine er in de tank zit. Hoe hij aan brandstof moet komen is nog onduidelijk. De wagen rijdt op benzine met een octaangetal van 76. Dat is niet meer verkrijgbaar. „Ze zeggen, als je tien liter super-98 vermengt met 1 liter diesel, dat hij daarop loopt. Ik moet het nog zien.”